

N:o 182.

Ank. till Riksd. kansli den 25 maj 1908, kl. 1 e. m.

Memorial med förslag till löneroglering för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret, Riksdagens bibliotek och Riksdagens hus.

(R. A.)

I en den 6 sistlidne februari till statsutskottet aflåten skrifvelse hafva fullmäktige i riksgäldskontoret gjort framställning om löneroglering för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret, Riksdagens bibliotek och Riksdagens hus. I fråga om lönerogleringen för riksgäldskontoret hafva fullmäktige sedermera, på af statsutskottet gifven anledning, i skrifvelse till utskottet den 14 nästlidne april framställt ett i vissa delar ändradt förslag.

Till stöd för det förslag, som nu föreligger från fullmäktige, har anförts följande:

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 4 Saml. 1 Afd. 114 Häft. (N:o 182).

1

»Vid 1901 års riksdag fastställdes efter framställning af fullmäktige i riksgäldskontoret ny aflöningsstat för riksgäldskontorets tjänstemän och vaktbetjäning. Denna stat, som därefter icke undergått någon förändring, är af följande lydelse:

Aflöningsstat för riksgäldskontorets tjänstemän och vaktbetjäning.

	Lön kr.	Tjänst- görings- pen- ningar kr.	Miss- räk- nings- pen- ningar kr.	Summa kr.	Ålderstillägg
1 sekreterare och ombudsman...	4,400	2,000	—	6,400	} Efter fem års tjänstgöring inom graden kan lönen höjas med 600 kronor.
1 kamrerare	4,000	2,000	—	6,000	
1 kassör	3,000	1,500	500	5,000	} Efter fem års tjänstgöring kan lönen höjas med 500 kronor.
1 revisor	2,500	1,500	—	4,000	} Efter fem års tjänstgöring inom graden kan lönen höjas med 500 kronor och efter tio års tjänstgöring med ytterligare 500 kr
1 kassabokhållare	2,500	1,500	—	4,000	
1 lånebokhållare	2,000	1,000	—	3,000	} Efter fem års tjänstgöring kan lönen höjas med 500 kronor.
1 registrator och kanslist	2,000	1,000	—	3,000	
1 kammarskrivare	1,500	1,000	—	2,500	} Efter fem års tjänstgöring kan lönen höjas med 500 kronor.
1 kammarskrivare	1,500	1,000	—	2,500	
1 förste vaktmästare	700	200	—	900	} Efter fem års tjänstgöring kan lönen höjas med 100 kronor och tjänstgöringspenningarna med 100 kr.
1 vaktmästare	600	200	—	800	
2 vaktmästare	1,200	400	—	1,600	
Summa	25,900	13,300	500	39,700	

Åtnjuter sekreteraren fri bostad, minskas hans lön med 1,000 kronor.

Vaktbetjäningen åtnjuter fri bostad med nödig vedbrand. Skulle denna förmån upphöra, ökas i stället vaktmästares tjänstgöringspenningar med 200 kronor.

Ehuru ej många år förflutit sedan denna stat fastställdes, finna sig fullmäktige dock föranledda att nu göra framställning om ny lönereglering för riksgäldskontoret. Med hänsyn särskildt till de under senare åren betydligt ökade lefnadskostnaderna måste de för riksgäldskontorets tjänstepersonal bestämda aflöningsförmånerna under nuvarande förhållanden anses vara alltför knappt tillräckliga. Att så är förhållandet torde äfven framgå af en jämförelse med aflöningsförhållandena vid riksbanken. Redan efter den lönereglering, som år 1902 genomfördes i riksbanken, hafva aflönningarna därstädes genomgående varit ej obetydligt högre än de, som till-

kommit motsvarande tjänster vid riksgäldskontoret, och än större har skillnaden i berörda hänseende mellan Riksdagens båda verk blifvit, sedan vid nästlidet års riksdag löneförhållandena vid riksbanken ånyo reglerats, hvarvid aflöningarna ganska väsentligt förhöjdes.

Förutom af den inträdda stegringen i lefnadskostnaderna är en förbättring i aflöningsvillkoren för riksgäldskontorets tjänstepersonal påkallad jämväl af den ständigt fortgående ökningen af göromålen i riksgäldskontoret. I följd af denna ökning och då fullmäktige finna önskvärdt att såvidt möjligt begränsa tjänsternas antal måste nämligen allt större fordringar ställas på tjänsteinnehafvarnes arbetskraft och duglighet.

Till upplysning om den utsträckning, i hvilken riksgäldskontorets verksamhet och rörelse under de senaste åren ökats, få fullmäktige meddela följande uppgifter.

Riksgäldskontorets obligationsskuld utgjorde:

vid 1897 års slut	kr. 287,483,444: 44
» 1902 » »	» 346,693,044: 43
» 1907 » »	» 464,359,844: 44

Antalet årligen förfallande räntekuponger har utgjort

under år 1897	446,318 st.
» » 1902	541,082 »
och uppgår för de vid 1907 års slut utelöpande statsobligationerna till	1,158,520 »

Riksgäldskontorets fordringar i kapital för utlämnade lån till vissa bestämda ändamål, såsom järnvägsanläggningar, tomtregleringar, telefonväsendets utveckling samt åtskilliga lånefonder hafva uppgått till följande belopp:

vid 1897 års slut	kr. 55,253,444: 48
» 1902 » »	» 57,306,187: 29
» 1907 » »	» 89,092,631: 65

Från riksgäldskontorets kansli aflåtna in- och utländska skrivelser och telegram hafva i samband med den stigande rörelsen stadigt ökats till antalet. De utgjorde:

år 1897	645 st. hvaraf utländska 345 st.
» 1902	738 » » » 494 »
» 1907	990 » » » 658 »

De sålunda lämnade uppgifterna torde gifva en föreställning om den fortgående ökningen af göromålen i riksgäldskontoret på skilda områden.

Ett arbete, som i synnerligen hög grad tilltagit, är det som påkallas af inlösta räntekuponger. Såsom ofvan meddelats, har nämligen sedan år 1902 antalet årligen förfallande räntekuponger mer än fördubblats och sålunda ökats i betydligt högre grad än obligationsskulden, hvilket varit beroende af att de under senare åren upptagna statslånen måst, i enlighet med långifvarnes önskan, för placering hufvudsakligen i Frankrike fördelas i obligationer af små valörer. Granskningen af den stora mängd kuponger, som numera årligen inkommer till riksgäldskontoret, tager gifvetvis mycken tid i anspråk. Detta arbete utföres nu under kassabokhållarens öfverinseende hufvudsakligen af de ordinarie kammarskrifvarne med biträde af extra ordinarie tjänstemän. Arbetet fordrar visserligen stor noggrannhet men är å andra sidan i allmänhet af synnerligen enkel beskaffenhet. Det synes därför fullmäktige, som om dessa göromål lämpligen borde kunna till stor del utföras af kvinnliga biträden, hvilka i mån af behof antagas mot visst månadsarfvode. I sammanhang härmed skulle den lägsta tjänstemannaklassen, bestående af två kammarskrifvare, kunna indragas. Å andra sidan måste emellertid i följd af de i öfrigt ökade göromålen inom räkenskapsafdelningen en ny tjänst af samma grad som den nuvarande lånebokhållarens inrättas. Till denna nya tjänst torde den ene af kammarskrifvarne kunna befordras, och i anledning häraf skulle endast en kammarskrifvarejänst behöfva uppföras på indragningsstat.

Vid den nästlidet år verkställda löneregleringen för riksbanken har tillämpats grundsatsen om skyldighet för tjänsteinnehafvarne att själfva lämna bidrag till bestridande af de med deras pensionering förenade kostnaderna. Med anledning häraf hafva fullmäktige ansett sig nu böra i sitt förslag om lönereglering för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret intaga stadgande om motsvarande skyldighet äfven för dessa tjänsteinnehafvare. Naturligtvis måste den sålunda påkallade utgiften för tjänsteinnehafvarne tagas i betraktande vid bestämmandet af deras aflöningar.

Beträffande pensionsbidragets storlek föreslå fullmäktige tillämpning af enahanda grunder, som i detta hänseende äro bestämda i lagen af den 11 oktober 1907 angående civila tjänsteinnehafvares rätt till pension. Inflytande pensionsavgifter torde böra ingå till en särskild under fullmäktiges förvaltning ställd fond, å hvilkens tillgodohafvande fullmäktige äga godtskrifva skälig ränta. Under den närmaste tiden och intill dess erforderlig utredning skett angående pensionsfondens ställning och eventuellt bidrag till densamma af statsmedel, lär det emellertid, i likhet med hvad

kommit motsvarande tjänster vid riksgäldskontoret, och än större har skillnaden i berörda hänseende mellan Riksdagens båda verk blifvit, sedan vid nästlidet års riksdag löneförhållandena vid riksbanken ånyo reglerats, hvarvid aflöningarna ganska väsentligt förhöjdes.

Förutom af den inträdda stegringen i lefnadskostnaderna är en förbättring i aflöningsvillkoren för riksgäldskontorets tjänstepersonal påkallad jämväl af den ständigt fortgående ökningen af göromålen i riksgäldskontoret. I följd af denna ökning och då fullmäktige finna önskvärdt att såvidt möjligt begränsa tjänsternas antal måste nämligen allt större fordringar ställas på tjänsteinnehafvarnes arbetskraft och duglighet.

Till upplysning om den utsträckning, i hvilken riksgäldskontorets verksamhet och rörelse under de senaste åren ökats, få fullmäktige meddela följande uppgifter.

Riksgäldskontorets obligationsskuld utgjorde:

vid 1897 års slut	kr. 287,483,444: 44
» 1902 » »	» 346,693,044: 43
» 1907 » »	» 464,359,844: 44

Antalet årligen förfallande räntekuponger har utgjort

under år 1897	446,318 st.
» » 1902	541,082 »
och uppgår för de vid 1907 års slut utelöpande statsobligationerna till	1,158,520 »

Riksgäldskontorets fordringar i kapital för utlämnade lån till vissa bestämda ändamål, såsom järnvägsanläggningar, tomtregleringar, telefonväsendets utveckling samt åtskilliga lånefonder hafva uppgått till följande belopp:

vid 1897 års slut	kr. 55,253,444: 48
» 1902 » »	» 57,306,187: 29
» 1907 » »	» 89,092,631: 65

Från riksgäldskontorets kansli aflåtna in- och utländska skrivelser och telegram hafva i samband med den stigande rörelsen stadigt ökats till antalet. De utgjorde:

år 1897	645 st. hvaraf utländska 345 st.
» 1902	738 » » » 494 »
» 1907	990 » » » 658 »

De sålunda lämnade uppgifterna torde gifva en föreställning om den fortgående ökningen af göromålen i riksgäldskontoret på skilda områden.

Ett arbete, som i synnerligen hög grad tilltagit, är det som påkallas af inlösta räntekuponger. Såsom ofvan meddelats, har nämligen sedan år 1902 antalet årligen förfallande räntekuponger mer än fördubblats och sålunda ökats i betydligt högre grad än obligationsskulden, hvilket varit beroende af att de under senare åren upptagna statslånen måst, i enlighet med långifvarnes önskan, för placering hufvudsakligen i Frankrike fördelas i obligationer af små valörer. Granskningen af den stora mängd kuponger, som numera årligen inkommer till riksgäldskontoret, tager gifvetvis mycken tid i anspråk. Detta arbete utföres nu under kassabokhållarens öfverinseende hufvudsakligen af de ordinarie kammarskrifvarne med biträde af extra ordinarie tjänstemän. Arbetet fordrar visserligen stor noggrannhet men är å andra sidan i allmänhet af synnerligen enkel beskaffenhet. Det synes därför fullmäktige, som om dessa göromål lämpligen borde kunna till stor del utföras af kvinnliga biträden, hvilka i mån af behof antagas mot visst månadsarfvode. I sammanhang härmed skulle den lägsta tjänstemannaklassen, bestående af två kammarskrifvare, kunna indragas. Å andra sidan måste emellertid i följd af de i öfrigt ökade göromålen inom räkenskapsafdelningen en ny tjänst af samma grad som den nuvarande länebokhållarens inrättas. Till denna nya tjänst torde den ene af kammarskrifvarne kunna befordras, och i anledning häraf skulle endast en kammarskrifvaretjänst behöfva uppföras på indragningsstat.

Vid den nästlidet är verkställda löneregleringen för riksbanken har tillämpats grundsatsen om skyldighet för tjänsteinnehafvarne att själfva lämna bidrag till bestridande af de med deras pensionering förenade kostnaderna. Med anledning häraf hafva fullmäktige ansett sig nu böra i sitt förslag om lönereglering för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret intaga stadgande om motsvarande skyldighet äfven för dessa tjänsteinnehafvare. Naturligtvis måste den sålunda påkallade utgiften för tjänsteinnehafvarne tagas i betraktande vid bestämmandet af deras aflöningar.

Beträffande pensionsbidragets storlek föreslå fullmäktige tillämpning af enahanda grunder, som i detta hänseende äro bestämda i lagen af den 11 oktober 1907 angående civila tjänsteinnehafvares rätt till pension. Inflytande pensionsafgifter torde böra ingå till en särskild under fullmäktiges förvaltning ställd fond, å hvilkens tillgodohafvande fullmäktige äga godtskrifva skälig ränta. Under den närmaste tiden och intill dess erforderlig utredning skett angående pensionsfondens ställning och eventuellt bidrag till densamma af statsmedel, lär det emellertid, i likhet med hvad

för riksbanken blifvit bestämdt, kunna anstå med fondens anlåtande för deltagande i pensioneringen, som sålunda tills vidare skulle såsom hittills bestridas af statsmedel.

Tjänstemännen vid riksgäldskontoret äro redan enligt nu gällande aflöningsstat indelade i grader, hvilken indelning dock är af betydelse endast med afseende å erhållandet af ålderstillägg, hvartill befogenhet förvärfvas genom viss tids tjänstgöring inom vederbörande grad. Det synes fullmäktige vara lämpligt att vid den nu ifrågasatta löneregleringen för riksgäldskontoret utsträcka gradindelningens betydelse därhän att, på sätt förhållandet är med riksbanken och flera andra statens verk, tjänstemännen antagas icke till viss tjänst, utan till tjänst i allmänhet inom tjänstegraden, med rätt för fullmäktige att anställa innehafvaren å den plats inom graden, där det af behovet fordras och han finnes företrädesvis passande. Endast med afseende å sekreteraren-ombudsmannen samt kamreraren lärer i följd af de olika kompetensvillkoren och tjänsternas olikartade beskaffenhet denna grundsats icke lämpligen kunna komma till användning.»

I fråga om de särskilda tjänsterna och de aflöningsbelopp, som för dem föreslås, hafva fullmäktige anfört följande:

»För *sekreteraren och ombudsmannen*, hvilken enligt gällande aflöningsstat åtnjuter samma kontanta aflöning som hittills i allmänhet varit bestämd för byråchef vid statens ämbetsverk, eller lön 4,400 kronor, tjänstgöringspenningar 2,000 kronor och ett ålderstillägg å 600 kronor, hafva fullmäktige beslutat föreslå enahanda aflöningsförmåner, som enligt den nya staten för riksbanken tillkommer dess sekreterare och ombudsman, nämligen lön 5,000 kronor, tjänstgöringspenningar 2,800 kronor och ett ålderstillägg å 500 kronor efter 5 års tjänst.

Kamreraren förestår riksgäldskontorets räkenskaps- och kassakontor, är ansvarig för arbetets ordnande och behöriga gång därstädes, samt har att föra och avsluta riksgäldskontorets hufvudbok. Jämte fullmäktiges förste deputerad och kassören har han att vårda och ansvara för riksgäldskontorets värdepapper, såsom in- och utländska obligationer, järnvägsbolags och kommuners förbindelser för erhållna statslån m. m. Öfver dessa värdehandlingar för kamreraren fullständiga förteckningar samt ansvarar jämte sekreteraren för att samma handlingar, där så erfordras, blifva i behörig tid förnyade. Vidare för han liggare öfver de svenska statsobligationer, som blifvit i riksgäldskontoret deponerade mot certifikat eller inskrifna på viss persons namn. Kamreraren har ock att tillse, att kupongerna å riks-

gäldskontorets behållningar af in- och utländska obligationer blifva vid förfallotiden inkasserade, samt att, då räntor eller kapitalafbetalningar å utlämnade lån ej inflyta på föreskrifven tid, därom göra anmälan hos fullmäktige. Denna tjänsteman innehar sålunda en mycket ansvarsfull och maktpåliggande befattning, som med afseende å göromålen art och omfattning i hufvudsak motsvarar en bankokommissarietjänst i riksbanken. Hans aflöning, som städse varit något lägre än sekreterarens, utgöres för närvarande af lön 4,000 kronor, tjänstgöringspenningar 2,000 kronor samt ett ålderstillägg å 600 kronor. Fullmäktige föreslå nu, att kamreraren måtte erhålla följande aflöningsförmåner: 5,000 kronor i lön, 2,500 kronor i tjänstgöringspenningar samt ett ålderstillägg å 500 kronor efter fem års tjänst.

I andra tjänstegraden anse fullmäktige böra uppföras två tjänstemän, nämligen revisorn och kassabokhållaren, hvilka i sammanhang härmed lämpligen torde böra erhålla benämningen förste revisorer.

Af dessa två tjänstemän har *revisorn* ett mycket mödosamt och ansvarsfullt arbete sig ålagdt. Härtill hör först och främst granskningen af riksgäldskontorets hufvudbok samt öfriga räkenskaper, som föras öfver kontorets egen rörelse, såväl den inländska som den utländska. Revisorn har vidare att kontrollera att inlösta obligationer och kuponger blifva vederbörligen afförda i de för ändamålet upplagda afräknings- och annuitetsböckerna. Hans granskningsskyldighet omfattar tillika alla de utbetalningar, som af riksgäldskontoret verkställas för Riksdagen, statsrevisionen, justitieombudsmannen och hans expedition äfvensom för Riksdagens bibliotek och riksdagshuset.

Det ligger stor vikt uppå, att revisorns arbete utföres med största möjliga noggrannhet och i behörig tid. Såsom riksgäldskontorets rörelse under de senare åren vuxit har tiden blifvit honom allt mera otillräcklig härtill, och det visar sig allt tydligare, att det blir nödvändigt att skaffa honom någon lättnad i hans arbetsbörda. Fullmäktige återkomma härtill senare.

Mellan det arbete, som i riksgäldskontoret utföres af *kassabokhållaren*, och det, som i riksbanken verkställas af sedelkontoret, förefinnes en **ganska** stor motsvarighet.

Oafsedt öfriga bestyr, som tillhöra kassabokhållaretjänsten — bland hvilka särskildt må nämnas uppräknandet och granskningen af nya statsobligationer, då sådana utgifvas — skola alla inlösta obligationer och kuponger, vare sig de infriats i riksgäldskontorets kassa eller inkommit från

utlandet, öfverlämnas till kassabokhållaren, som med biträde af kammar-skrifvare och e. o. tjänstemän jämför dem med åtföljande förteckningar och tillser, att de blifva behörigen annullerade. Då de kuponger, som årligen inkomma till riksgäldskontoret, numera uppgå till omkring 1,160,000 stycken, då de från utlandet inkomna nummerförteckningarna ofta äro ofullständiga, så att nya sådana måste upprättas, och då därjämte ofta inträffar, att icke förfallna kuponger blifvit inlösta, hvilka måste utsorteras och återsändas till utlandet, torde arbetet med kuponggranskningen, hvilket upptager största delen af kassabokhållarens tid, utan öfverdrift kunna jämföras med det, riksbankens sedelkontor har med förslitna sedlar.

För de båda tjänstemännen i andra graden föreslå fullmäktige följande löneförmåner: lön 3,500 kronor, tjänstgöringspenningar 1,500 kronor, samt två ålderstillägg å 500 kronor efter fem och tio års tjänst.

I första tjänstegraden, som i fråga om aflöningsförmåner motsvarar andra tjänstegraden i den nya staten för riksbanken, hafva fullmäktige i statförslaget uppfört fyra tjänstemän, nämligen kassören, registratorn och kanslisten äfvensom, under benämning revisorer och bokhållare, tvenne tjänstemän. För dessa tjänstemän hemställa fullmäktige om beviljande af samma löneförmåner som de för andra graden i riksbanken bestämda eller 3,000 kronor i lön, 1,500 kronor i tjänstgöringspenningar jämte två ålderstillägg, hvarterda å 500 kronor, efter fem och tio års tjänstgöring, hvartill för kassören komma ytterligare 1,000 kronor såsom misräkningspenningar.

Hvad beträffar *kassörens* tjänstegöromål, är kassarörelsen i riksgäldskontoret visserligen i allmänhet icke af samma omfattning som omsättningen i de skilda kassorna inom riksbanken; dock måste vid de tider på året, då inlösning af räntekuponger äger rum, mycket betydande penningbelopp anförtros åt honom. Utöfver själfva bestyret med in- och utbetalningar af kontanta medel har kassören i riksgäldskontoret därjämte, i olikhet mot riksbankens kassörer, en ej ringa bokföringsskyldighet att fullgöra. Det åligger honom nämligen att föra fullständig kassabok, i hvilken de olika posterna äro införda under de rubriker, på hvilka de sedan redovisas i hufvudboken. Äfven har han att uppgöra nummerförteckningar öfver alla i kassan inlösta kuponger, ett bestyr, hvartill ej heller finnes någon motsvarighet bland de åligganden, som tillhöra kassörsbefattningarna i riksbanken. — Enligt fullmäktiges ofvan omförmälda förslag skulle kassörens sammanräknade begynnelseaflöning utgöra 5,500 kronor och slutaflöningen 6,500 kronor. Motsvarande siffror enligt den nu gäl-

lande staten äro 5,000 och 5,500 kronor. Egentligen borde på grund af det anförda förbättringen i kassörens aflöningsvillkor hafva fallit på lönen och tjänstgöringspenningarna i stället för på misräkningspenningarna, men fullmäktige hafva i detta afseende följt utskottets uttalade önskan, att riksbankens förlidet år fastställda stat, där sådant vore möjligt, borde följas, och hafva därför föreslagit för kassören i riksgäldskontoret alldeles samma löneförmåner som de för riksbankens kassörer gällande. En jämförelse mellan de löneförmåner, kassören i riksgäldskontoret hittills åtnjutit, och dem, som fullmäktige nu föreslå, visar, att den löneförbättring, han enligt förslaget skulle erhålla, är ganska ringa, helst om man tager i betraktande, att densamma minskas genom det pensionsafdrag, han i likhet med riksgäldskontorets öfrige tjänstemän skulle få vidkännas.

Registratorn och kanslisten måste för bestridande af sin tjänst samt för att kunna vid behof vikariera för sekreteraren och ombudsmannen hafva juridisk utbildning och nödig språkkunskap för utländsk brefväxling. Utöfver de med hans tjänst hittills förenade göromålen anse fullmäktige det kunna åläggas honom att utan särskild ersättning bestrida befattningen med vård, utdelning och redovisning af de tryckta riksdagshandlingarna. Befattningen med riksdagstrycket är för närvarande intill utgången af innevarande år uppdragen åt en e. o. tjänsteman, som jämlikt reglementets 52 § såsom godtgörelse härför äger uppbära ett årligt arfvode af 1,000 kronor. Efter detta års slut skulle berörda arfvode sålunda icke vidare behöfva utgå, och torde i anledning häraf omförmälda reglementsparagraf böra undergå erforderlig ändring i detta syfte.

Af de båda *revisorerna och bokhållarne* bör den ene förrätta de göromål, hvilka hittills ålegat den å riksgäldskontorets nu gällande stat uppförde lånebokhållaren, hvilken tjänsteman bland annat har att föra afräknings- och annuitetsböckerna öfver riksgäldskontorets obligationslån äfvensom liggarna öfver de af Riksdagen för vissa bestämda ändamål beviljade och af riksgäldskontoret utlämnade lånen, såsom lån till järnvägsanläggningar, tomtregleringar m. m. Den andre revisorn och bokhållaren skulle, jämte andra göromål, bereda förste revisorn någon lättnad i hans stora och växande arbetsböda, som redan nu endast med svårighet kan fullgöras af en tjänsteman, äfven om han stundom kan erhålla något biträde af annan tjänsteman. Hvad, som behöfves, för att revisionsarbetet i längden skall kunna fullgöras med tillbörlig noggrannhet och i behörig tid, är att förste revisorn får mera odeladt ägna sig åt det viktigare och ansvarsfullare revisionsarbetet, och att en del enklare revisionsgöromål

öfverlämnas åt en andre revisor, som på eget ansvar får sköta dem. Denne andre revisor skulle därjämte få tid ägna en välbehöflig tillsyn öfver och deltaga i en del af de göromål, som hittills förrättats af kammar-skrifvare och e. o. tjänstemän, men hädanefter skulle komma att bestridas hufvudsakligen af de senare.

Vaktbetjäningen i riksgäldskontoret utgöres af en förste vaktmästare och tre vaktmästare. För de sistnämnda torde aflöningen böra sättas till samma belopp som för vaktmästare i riksbanken, nämligen lön 800 kronor, tjänstgöringspenningar 600 kronor samt två ålderstillägg å 200 kronor, det ena efter fem och det andra efter tio års tjänstgöring. För förste vaktmästaren — en befattning som icke har full motsvarighet i riksbanken — torde, med hänsyn till det fall att annan ordinarie vaktmästare i verket befordras till denna plats, begynnelselönen icke böra sättas lägre än till 1,200 kronor, motsvarande vanlig vaktmästarelön med intjänta två ålderstillägg. Å andra sidan vilja fullmäktige för förste vaktmästaren föreslå endast ett ålderstillägg å 200 kronor efter fem år, hvarjämte hans tjänstgöringspenningar synas böra bestämmas till samma belopp som för de öfriga vaktmästarne eller 600 kronor.

I händelse förste vaktmästare eller vaktmästare tilldelas fri bostad, bör från ofvan angifna lön afdragas 400 kronor. Med bostaden lärers såsom hittills böra förenas förmånen af nödigt bränsle, hvarjämte fullmäktige, vid det förhållande att elektriskt ljus är inledt i vaktmästarebostäderna, finna billigt att bostadshafvaren berättigas att afgiftsfritt till belysning förbruka en begränsad kvantitet elektrisk ström. Denna kvantitet torde lämpligen kunna bestämmas till 100 kilowatt om året.

Den af fullmäktige nu förordade förbättringen i aflöningsförmånerna torde, i enlighet med hvad vid föregående lönerogleringar för riksgäldskontoret iakttagits, få äga tillämpning för tiden från 1908 års början, hvilket särskildt med hänsyn därtill, att riksbankens tjänstepersonal med innevarande år kommit i åtnjutande af sina förbättrade lönevillkor, synes vara af rättvisa och billighet påkalladt.»

I enlighet med det anförda hafva fullmäktige föreslagit följande
Aflöningsstat för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret att gälla från
och med år 1908.

	Lön Kr.	Tjänst- görings- pen- ningar Kr.	Miss- rak- nings- pen- ningar Kr.	Summa Kr.	Ålderstillagg.
1 sekreterare och ombudsman	5,000	2,800	—	7,800	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr.
1 kamrerare	5,000	2,500	—	7,500	
1 andra gradens tjänstem., förste revisor	3,500	1,500	—	5,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
1 d:o d:o	3,500	1,500	—	5,000	
1 första gradens tjänstem., kassör	3,000	1,500	1,000	5,500	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
1 d:o registrator och kanslist ...	3,000	1,500	—	4,500	
1 d:o revisor och bokhållare ...	3,000	1,500	—	4,500	
1 d:o d:o	3,000	1,500	—	4,500	
1 förste vaktmästare	1,200	600	—	1,800	Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kronor.
1 vaktmästare	800	600	—	1,400	Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kr. och efter 10 år med ytterligare 200 kronor.
2 d:o	1,600	1,200	—	2,800	
Summa	—	—	—	50,300	

Anm. Därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad — hvarmed äro förenade förmå-
nerna af nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning af högst 100 kilowatt
om året — skall å hans lön afdragas 400 kronor.

Vidare hafva fullmäktige, i enlighet med hvad af dem i sådant hän-
seende ofvan förordats, hemställt om uppförande å indragningsstat af de
i nu gällande aflöningsstat upptagna aflöningsförmånerna för den af de
nuvarande kammarskrifvarne, som icke erhöle befordran till den af full-
mäktige föreslagna nya tjänsten i första lönegraden. Denna öfverflyttning
å indragningsstat borde emellertid — yttra fullmäktige — icke för ifråga-
varande tjänsteman medföra någon ändring eller inskränkning i skyldig-
heten att fortfarande tjänstgöra i riksgäldskontoret. — I anledning häraf
hafva fullmäktige föreslagit följande

Indragningsstat vid riksgäldskontoret.

	Lön Kr.	Tjänstgöringspenningar Kr.	Summa Kr.	Ålderstillägg.
1 kammarskrifvare	1,500	1,000	2,500	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor.

I fråga om villkoren för aflöningsförmånernas åtnjutande m. m. äro, på sätt fullmäktige erinrat, för närvarande bestämmelser meddelade i 116 § af riksgäldskontorets reglemente. Dessa bestämmelser hafva af fullmäktige omarbetats i syfte att åt dem gifva i väsentliga delar samma innehåll som motsvarande stadganden i riksbankens reglemente. Härvid hafva, i enlighet med hvad af fullmäktige ofvan förordats, införts nya bestämmelser dels i mom. 1:o), angående befogenhet för fullmäktige att förflytta tjänsteman från en tjänst till en annan inom samma grad, dels ock i mom 11:o) om skyldighet för tjänsteinnehafvare att lämna bidrag till bestridande af kostnaden för sin pensionering. I enlighet med motsvarande bestämmelser för riksbanken har vidare i mom. 5:o) införts stadgande, att med afseende å tiden för erhållande af i den nya aflöningsstaten för de särskilda tjänsterna bestämda lönetillägg bör iakttagas, att löntagare tillgodoräknas den tid, hvarunder han före nämnda stats trädande i kraft innehaft motsvarande ordinarie tjänst inom verket, äfvensom att förordnande, som oafbrutet fortfarit, till dess den tillförordnade befordrats till ordinarie innehafvare af den tjänst, han sålunda bestridt, eller annan af samma grad, må anses lika med ordinarie tjänstetid.

Beträffande ett annat, likaledes i mom. 5:o) infördt nytt stadgande hafva fullmäktige anført: Enligt den föreslagna nya staten utgöra de löneförmåner, som efter intjänandet af de båda ålderstilläggen tillkomma tjänsteman i första graden, sammanlagdt 5,500 kronor. Om en tjänsteman, hvilken inom nämnda grad uppnått detta aflöningsbelopp, sedermera befordras till tjänst i närmast högre grad, skulle han under de fem första åren äga uppbära en aflöning af allenast 5,000 kronor eller sålunda 500 kronor mindre än den, han före sin befordran innehade inom den lägre graden. Det är till förekommande af denna oegentlighet, som fullmäktige nu föreslagit införande i nämnda mom. af ett stadgande i syfte att befordran till den högre tjänsten ej måtte medföra försämrade lönevillkor

Fullmäktige yttra vidare:

»Jämlikt tillämpningsstadgarna till riksbankens aflöningsstat äga bankofullmäktige på framställning af vaktbetjänt och efter pröfning af förekommande omständigheter medgifva honom ledighet under högst 15 dagar hvarje år med rätt för honom att under tiden uppbära alla med tjänsten förenade aflöningsförmåner. Då fullmäktige finna önskvärdt att för vaktmästare i riksgäldskontoret enahanda förmån må kunna beviljas, har bestämmelse i detta syfte intagits i mom. 9:o) af det omarbetade förslaget till 116 § af riksgäldskontorets reglemente. I fråga om ersättning till e. o. vaktmästare för bestridande af vaktmästaresyssla föreskrifves nu i reglementets 117 §, att sådan ersättning skall utgå med samma belopp, som såsom aflöning är för den förrättade sysslan i staten anslaget. Det synes fullmäktige vara lämpligare, att, i likhet med hvad för riksbanken är bestämdt, vikariatsersättningen i detta fall fastställes till ett belopp af 3 kronor om dagen. Bestämmelse härom har därför införts i mom. 9:o) af 116 § och bör vid bifall härtill den nuvarande 117 § utgå ur reglementet.

Slutligen vilja fullmäktige framhålla önskvärdheten af att riksgäldskontorets vaktbetjäning, i likhet med riksbankens, under tjänstgöringen är iförd särskild uniformsbeklädnad. Detta skulle vara till fördel för den allmänhet, som besöker riksgäldskontoret, och torde äfven underlätta kontrollen öfver tjänstgöringen såväl utom som inom riksgäldskontoret. Fullmäktige hemställa därför om erhållande af enahanda bemyndigande, som i berörda hänseende lämnats bankofullmäktige, nämligen att få anvisa nödiga medel för tillhandahållande åt vaktmästare af lämplig uniformsbeklädnad i tjänstgöring. — Tillika torde, i enlighet med motsvarande stadgande i riksbankens reglemente, det få medgifvas fullmäktige att för biträde vid nattbevakningen i riksgäldskontoret utbetala de arfvoden, fullmäktige finna skälige. — Bestämmelserna i nyssnämnda två hänseenden hafva intagits i mom. 10:o) af det förslag till förändrad lydelse af 116 §, som fullmäktige nu framlägga.

Vid senast verkställda löneregleringar för åtskilliga statens ämbetsverk har Riksdagen ansett föreskrift böra meddelas om viss tids tjänstgöring å tjänsterummet. Hvad angår riksbanken har däremot vid den nästlidet år genomförda löneregleringen för dess tjänsteinnehafvare Riksdagen i öfverensstämmelse med den mening, som af bankoutskottet uttalats, icke funnit skäl meddela föreskrift i berörda hänseende. Enligt fullmäktiges mening föreligger anledning härtill ej heller beträffande riks-

gäldskontoret, som i fråga om tjänstgöringsförhållandena nära öfverensstämmer med riksbanken men däremot i följd af dess egenskap af kredit- och penninganstalt väsentligen skiljer sig från statens ämbetsverk. Med hänsyn härtill anse fullmäktige, att bland villkoren för aflöningsförmånernas åtnjutande icke bör intagas bestämmelse om skyldighet för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret att under viss tid tjänstgöra å tjänsterummet.»

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt hafva fullmäktige hemställt, att i stället för 116 och 117 §§ i riksgäldskontorets nuvarande reglemente måtte i reglementet införas en paragraf af följande lydelse:

»Riksdagen har dels såsom villkor för åtnjutande af de i staten för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret upptagna aflöningsförmåner, dels ock i öfrigt med afseende å tillämpningen af samma stat meddelat följande bestämmelser:

1:o) Tjänsteinnehafvare skall vara underkastad den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller den jämkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation af detta verk eller eljest kan varda stadgad; och böra de fullmakter och konstitutorial, som för tjänsteinnehafvare utfärdas, innefatta förbehåll om vederbörandes skyldighet att åtaga sig de nya eller förändrade göromål, hvilka kunna dem åläggas.

Fullmakt eller konstitutorial å annan tjänstemannabeställning i riksgäldskontoret än sekreterarens och ombudsmannens samt kamrerarens skall afse icke viss tjänst, utan tjänst i allmänhet inom tjänstegraden, med förbehållen rätt för fullmäktige att anställa innehafvaren å den plats inom graden, där det af behovet fordras eller han finnes företrädesvis passande.

2:o) Tjänsteman skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning inom verket, densamma bestrida mot åtnjutande af de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar eller däremot svarande belopp, dock med afstående af egna tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar.

3:o) Med ordinarie befattning i riksgäldskontoret må icke förenas annan tjänst å rikets, riksdagens eller kommuns stat.

Med ordinarie befattning i riksgäldskontoret må ej heller förenas vare sig uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelsen för verk eller bolag, som är med Kungl. Maj:ts oktroy försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad, eller befattning såsom tjänsteman i sådant verk eller bolag eller annan tjänstebefattning af hvad slag som helst, såframt ej fullmäktige uppå därom gjord framställning och efter pröfning, att

ifrågavarande uppdrag eller tjänstebefattning ej må anses inverka hinderligt för tjänstgöringen i riksgäldskontoret, finna uppdraget eller befattningen kunna få tills vidare mottagas och bibehållas.

4:o) Tjänstemännen äga årligen, såvidt sådant utan hinder för göromålen jäмна och oafbrutna gång kan ske, hvar i sin ordning åtnjuta semester, sekreteraren och kamreraren hvardera under en och en half månad och de öfriga tjänstemännen enhvar under en månad.

5:o) Där förhöjning i lönen efter viss tids tjänstgöring är enligt stat medgifven, må, ändå att den föreskrifna tiden är tilländalupen, förhöjning ej beviljas förrän tjänsteinnehafvaren under minst fyra femtedelar af samma tid med godt vitsord bestridt sin egen eller på grund af förordnande annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester; och må, då förhöjning i lönen beviljas, den förhöjda lönen åtnjutas från och med månaden näst efter den, under hvilken de för förhöjningen stadgade villkoren blifvit uppfyllda.

Därest tjänsteinnehafvare, som befordrats till tjänst i högre grad, vid den förra befattningen på grund af intjänadt ålderstillägg uppburit lön- och tjänstgöringspenningar till högre belopp än honom vid den nya befattningen tillkommer, äger han såsom personligt tillägg till lönen uppbära skillnaden, intill dess aflöningen vid den nya tjänsten genom intjänande af ålderstillägg stigit till det förut innehafda beloppet.

Med afseende å tiden för erhållande af i den nya aflöningsstaten för de särskilda tjänsterna stadgade lönetillägg bör vidare iakttagas, att löntagare tillgodoräknas den tid, hvarunder han före nämnda stats trädande i kraft innehaft motsvarande ordinarie tjänst inom verket, äfvensom att förordnande, som oafbrutet fortfarit till dess den tillförordnade befordrats till ordinarie innehafvare af den tjänst, han sålunda bestridt, eller annan af samma grad, må anses lika med ordinarie tjänstetid.

6:o) Tjänstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid, tjänsteinnehafvaren verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester eller vid tjänstledighet för sjukdom varit därtill jämlikt mom. 7:o) här nedan berättigad, men skola för den tid, han eljest varit befriad från tjänstgöring, utgå till den, som uppehållit tjänsten.

Till kassören anslagna missräkningspenningar få af honom uppbäras endast för den tid, han verkligen tjänstgjort i sådan egenskap eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest icke bestridt kassörsgöromålen, utgå till den, som i hans ställe varit förordnad därtill.

För de fall, då tjänsteinnehafvare vid ledighet är berättigad att uppbära de för tjänsten anslagna tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar, äga fullmäktige att anvisa erforderliga medel för att den, som under ledigheten på förordnande bestrider tjänsten, må komma i åtnjutande af ersättning till belopp motsvarande ifrågavarande tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar.

7:o) Blifver tjänsteinnehafvare af sjukdom hindrad att förrätta sin tjänst, äger han under tjänstledigheten uppbära hela lönen samt dessutom, efter fullmäktiges pröfning, under högst en månad hvarje år de för tjänsten anslagna tjänstgöringspenningar.

8:o) Erhåller tjänsteinnehafvare efter egen ansökan tjänstledighet för svag hälsas vårdande, för enskilda angelägenheter, för tjänstgöring hos Riksdagen eller dess revisorer eller för andra särskilda uppdrag, eller fordras vikariat för tjänsteinnehafvare på den grund, att han i behörig ordning afstänges från tjänstgöring eller eljest är lagligen förhindrad att sköta sin tjänst, kunna fullmäktige besluta, att den tjänstledige skall utöfver tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar till sin vikarie afstå så mycket af lönen, som fullmäktige pröfva för tjänstens uppehållande nödigt.

9:o) Fullmäktige må kunna, på därom gjord framställning och efter pröfning af förekommande omständigheter, medgifva vaktmästare ledighet under högst femton dagar hvarje år, med rätt för honom att under tiden uppbära alla med tjänsten förenade aflöningsförmåner. I detta fall liksom ock då vaktmästare erhållit tjänstledighet för sjukdom eller annat laga förfall, eller då vaktmästaretjänst är ledig, äga fullmäktige, därest i anledning häraf extra ordinarie vaktmästare förordnas för uppehållande af vaktmästaretjänst, att tilldela denne arfvode med sådant belopp, att han såsom godtgörelse för tjänstens uppehållande kommer i åtnjutande af sammanlagdt tre kronor om dagen.

10:o) Fullmäktige äga dels att utöfver stat för biträde vid nattbevakningen i riksgäldskontoret låta utbetala de arfvoden, fullmäktige finna skäligen, dels ock att anvisa nödiga medel för tillhandahållande åt vaktmästare af lämplig uniformsbeklädnad vid tjänstgöring.

11:o) Tjänsteinnehafvare skall såsom bidrag till kostnaden för beredande af pension erlægga pensionsavgift till årligt belopp af nedan angifna procent å den lön, han äger uppbära. Afgiftsprocenten utgör en tiondedels procent för hvarje helt hundratal kronor af högsta lönen för den tjänst han innehar, dock icke i något fall mindre än tre procent. Afgiften er-

lägges för hvarje månad, för hvilken lön åtnjutes, äfvensom för månad, under hvilken, på grund af tjänstledighet eller i följd af ådömd mistning af tjänsten för viss tid, lönen i dess helhet eller delvis ej upp bäres.

Rätt att återbekomma erlagda pensionsafgifter medgifves allenast vid öfvergång till annan statstjänst, därest med inträdet i denna tjänst är för enad skyldighet att för beredande af pension erlagga retroaktiv afgift, dock ej till högre belopp än det, hvartill retroaktivafgiften uppgår.»

I detta sammanhang hafva fullmäktige såsom sin mening uttalat, att de nuvarande §§ 114 och 115, som endast innehålla en uppräknings af de å riksgäldskontorets aflöningsstat uppförda tjänstemän och vaktbetjante, syntes kunna uteslutas, äfvensom att det i rubriken till ifrågasvarande afdelning af reglementet samt på vissa andra ställen i detsamma förekommande uttrycket »betjeningen» vid riksgäldskontoret lämpligen borde utbytas mot »tjänsteinnehafvare» vid riksgäldskontoret.

Enligt reglementets 62 § äga fullmäktige att årligen använda 8,000 kronor till belöning för extra arbeten och till uppmuntran för extra ordinarie, som ådagalagt synnerlig flit och skicklighet. Fullmäktige hafva nu föreslagit, att detta anslag måtte höjas till 10,000 kronor; och hafva fullmäktige med afseende å denna anslagsförhöjning yttrat följande: Då, på sätt fullmäktige påvisat, riksgäldskontorets arbetsbörda under de senare åren mycket betydligt ökats — en ökning, som utan tvifvel komme att fortgå — då fullmäktige det oaktadt icke begärt någon tillökning i de ordinarie tjänstemännens antal utan tvärtom föreslagit minskning däruti, och då slutligen i följd af de stegrade lefnadskostnaderna jämväl å e. o. tjänstemän måste beredas något högre godtgörelse än förr, syntes det fullmäktige uppenbart, att, äfven om, såsom med förevarande förslag vore afsedt, de ordinarie tjänstemännens arbetskraft fullt utnyttjades, det nuvarande anslaget till e. o. tjänstemän m. m. måste anses otillräckligt, för att göromålen inom riksgäldskontoret skulle kunna inom behörig tid och på ett tillfredsställande sätt fullgöras; och kunde enligt fullmäktiges mening höjningen af berörda anslag icke utan olägenhet bestämmas till mindre belopp än 2,000 kronor. I anledning här af hafva fullmäktige hemställt, att stadgandet i reglementets 62 § måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»Till arfvoden åt extra ordinarie tjänstemän och vaktmästare samt till belöning för extra arbeten äga fullmäktige att använda 10,000 kronor årligen; hvad häraf under årets lopp icke behöft utgifvas får dock icke under ett påföljande år användas för samma ändamål. För öfrigt äga fullmäktige icke att tilldela tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret andra arfvoden än de i aflöningsstaten och detta reglemente särskildt bestämda eller medgifna».

Såsom ofvan meddelats, hafva fullmäktige ifrågasatt, att registratorn och kanslisten skulle öfvertaga befattningen med de tryckta riksdagshandlingarna och att till följd häraf det såsom godtgörelse för nämnda befattning nu anvisade arfvodet af 1,000 kronor årligen skulle vid slutet af innevarande år upphöra att utgå. I anledning häraf hafva fullmäktige föreslagit, att 52 § i riksgäldskontorets gällande reglemente måtte erhålla nedanstående lydelse:

»För år 1908 är till fullmäktiges disposition anvisadt ett särskildt arfvode af 1,000 kronor, att efter vederbörligen fullgjord redovisningsskyldighet tilldelas den person, som under året haft sig af fullmäktige uppdragen befattningen att emottaga, vårda, utdela och redovisa ej mindre de från trycket utgifna riksdagsprotokoll jämte därtill hörande bihang, än äfven andra tryckta handlingar, som blifvit till riksgäldskontoret aflämnade och finnas i kontorets förvar för att därstädes på föreskrifvet sätt tillhandahållas och utdelas; börande den, som erhåller detta arfvode, emot åtnjutandet däraf vara skyldig att, då tryckning på allmän bekostnad förekommer af sådana handlingar, som kunna anses tillhöra Riksdagens protokoll eller skola bland riksdagsmännen utdelas, vaka däröfver, att det i sådant afseende erforderliga antal exemplar varder afdraget och till riksgäldskontoret vederbörligen aflämnadt, äfvensom att fullgöra öfriga åligganden, som med nämnda befattning äro förenade.»

I fråga om lönereglering för tjänsteinnehafvare vid Riksdagens bibliotek och vid Riksdagens hus hafva fullmäktige till en början yttrat följande:

»I sammanhang med löneregleringen för riksgäldskontorets tjänstepersonal anse sig fullmäktige nu ock böra föreslå reglering af aflöningsförmånerna för tjänsteinnehafvare vid Riksdagens bibliotek och vid Riksdagens hus. Härvid torde, jämte en af omständigheterna påkallad förhöjning i

aflöningarna, böra iakttagas, att å ifrågavarande tjänsteinnehafvare tillämpas enahanda villkor och bestämmelser för aflöningarnas åtnjutande, som ofvan föreslagits för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret. I detta hänseende vilja fullmäktige särskildt påpeka bestämmelsen om skyldighet för tjänsteinnehafvare att lämna bidrag till sin pensionering.»

Hvad angår de ordinarie befattningshafvarne vid *Riksdagens bibliotek*, nämligen bibliotekarien och en vaktmästare, hafva deras aflöningsförmåner senast reglerats vid 1901 års riksdag och därvid blifvit, på sätt 53 § af det för riksgäldskontoret nu gällande reglementet utvisar, bestämda på följande sätt:

för <i>Riksdagens bibliotekarie</i>	
lön	kr. 3,000: —
tjänstgöringspenningar	» 1,500: —
	<hr/> kr. 4,500: —

jämte två ålderstillägg, hvardera å 500 kronor, efter fem och tio års tjänstgöring;

för <i>vaktmästare vid biblioteket</i>	
lön	kr. 600: —
tjänstgöringspenningar	» 200: —
	<hr/> kr. 800: —

jämte fri bostad med nödig vedbrand eller, i stället för denna förmån, 200 kronor såsom tjänstgöringspenningar; hvarjämte aflöningen kan efter fem års tjänst höjas, lönen med 100 kronor och tjänstgöringspenningarna med 100 kronor.

Utöfver denna aflöning äga fullmäktige tilldela vaktmästaren ett extra arfvode af 2 kronor 50 öre om dagen under den tid Riksdagen är samlad.

Den för Riksdagens bibliotekarie nu bestämda aflöningen motsvarar den, som enligt stat utgår till bibliotekarierna vid kungl biblioteket samt i allmänhet andra gradens tjänstemän i de statens verk, hvilkas aflöningsförhållanden ännu icke blifvit omreglerade. Med anledning af den inträdda stegringen i lefnadskostnaderna samt de i jämbredd med riksdagsbibliotekets tillväxt ökade tjänstegöromålen anse fullmäktige bibliotekariens aflöningsförmåner skäligen böra förhöjas till följande belopp: lön 4,000

kronor, tjänstgöringspenningar 1,600 kronor samt två ålderstillägg å 500 kronor efter resp. 5 och 10 års tjänstgöring.

För vaktmästaren vid biblioteket böra enligt fullmäktiges mening fastställas samma ordinarie aflöningsförmåner som för vanliga vaktmästare vid riksgäldskontoret enligt det af fullmäktige nu framlagda förslaget. — Då emellertid biblioteksvaktmästaren under riksdagstiden är mera upptagen af sin befattning än andra vaktmästare, syntes fullmäktige böra, såsom förut, bemyndigas att utöfver biblioteksvaktmästarens fasta aflöning tilldela honom ett extra arfvode af 2 kronor 50 öre om dagen under den tid riksdagen är samlad.

Enligt reglementets 53 § äga fullmäktige att under riksdag vid biblioteket anställa en amanuens med arfvode af 6 kronor 50 öre om dagen. Detta arfvodesbelopp, som bestämdes vid 1901 års riksdag, har — yttra fullmäktige — under de senare åren visat sig vara alltför lågt. I följd af bibliotekets tillväxt och den ökade omfattning, i hvilken det anlätades, måste amanuensens arbete numera tagas i anspråk i större utsträckning än förr, och han vore härigenom i väsentlig grad hindrad från tjänstgöring på annat håll. Det hade ock varit förenadt med svårigheter att mot det nuvarande arfvodet kunna erhålla en fullt kvalificerad person till ifrågavarande förordnande. I anledning häraf och med afseende å de fordringar, som måste ställas på amanuensen, hafva fullmäktige funnit sig föranlåtna att hemställa, att amanuensarfvodet för tiden från innevarande riksdags början måtte höjas till 10 kronor om dagen.

Beträffande öfriga bestämmelser i reglementets 53 § hafva fullmäktige icke föreslagit någon förändring i sak. Fullmäktige hafva emellertid uttalat den mening, att bättre öfversikt och reda skulle vinnas, om aflöningsbestämmelserna för de ordinarie tjänsteinnehafvarne vid Riksdagens bibliotek utbrötes ur reglementsparagrafen och intoges i en särskild aflöningsstat. Fullmäktige, som upprättat förslag i detta syfte och därvid äfven företagit en i sammanhang härmed erforderlig omredaktion af reglementets 53 §, hafva på grund af hvad ofvan blifvit anfördt hemställt, att utskottet måtte föreslå Riksdagen

dels att fastställa följande

Aflöningsstat för tjänsteinnehafvare vid Riksdagens bibliotek, att gälla från och med år 1908.

	Lön Kr.	Tjänst- görings- pen- ningar Kr.	Summa Kr.	Ålderstillägg
Riksdagens bibliotekarie	4,000	1,600	5,600	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
1 vaktmästare	800	600	1,400	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kr. och efter 10 år med ytterligare 200 kronor.

Anm. Därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad — hvarmed äro förenade förmånerna af nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning af högst 100 kilowatt om året — skall å hans lön afdragas 400 kronor.

dels ock att godkänna följande stadgande att i stället för 53 § i riksgäldskontorets nu gällande reglemente införas i det nya reglementet för riksgäldskontoret:

»För komplettering och utvidgning af Riksdagens bibliotek samt därmed förenade utgifter utgår ett årligt anslag af 4,500 kronor; och skola de af 1882 års riksdag fastställda stadgar för Riksdagens bibliotek med däri vid 1894 och 1899 års riksdagar vidtagna ändringar samt instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek tjäna till efterrättelse.

Aflöning till Riksdagens bibliotekarie samt vaktmästaren vid biblioteket utgår enligt af Riksdagen fastställd stat.

Bibliotekarien äger, såvidt sådant utan hinder för göromålens jämna och oafbrutna gång kan ske, att åtnjuta semester under en och en half månad årligen å tid, som fullmäktige bestämma.

Utöfver den i staten upptagna aflöningen för vaktmästaren vid biblioteket äga fullmäktige tilldela honom ett extra arfvode af 2 kronor 50 öre om dagen under den tid, Riksdagen är samlad.

I öfrigt gälla med afseende å tillämpningen af staten för tjänsteinnehafvare vid Riksdagens bibliotek och villkoren för åtnjutande af däri upptagna aflöningsförmåner liksom ock beträffande dessa tjänsteinnehafvares antagande, entledigande och pensionering enahanda bestämmelser, som i riksgäldskontorets reglemente äro meddelade för tjänsteinnehafvare vid detta verk.

Under riksdag äga fullmäktige att vid biblioteket anställa en amanuens med ett arfvode, som från och med 1908 års riksdag utgår med 10 kronor om dagen.

Fullmäktige äga att under de tider af året, då behof däraf förefinnes, vid biblioteket anställa en extra vaktmästare med åtnjutande under den tid riksdag pågår af enahanda arfvode, som är eller varder bestämdt för vaktmästare hos Riksdagens kamrar, samt å andra tider mot den godtgörelse, som fullmäktige pröfva skäligh.

Fullmäktige äga årligen förfoga öfver ett belopp af 1,000 kronor för beredande åt Riksdagens bibliotekarie under de tider, då sådant pröfvas vara erforderligt, af biträde vid katalogisering samt vissa andra i biblioteket förekommande göromål.»

Vidare hafva fullmäktige anført:

»Af befattningshafvarne vid *Riksdagens hus* är det endast en, som för närvarande har ordinarie anställning, nämligen öfvervaktmästaren. Hans aflöningsförmåner, som faststälts af 1906 års Riksdag och finnas omförmälda i reglementets 50 §, utgöra:

lön	kr. 1,400: —
tjänstgöringspenningar	» 600: —
	<hr/>
	kr. 2,000: —

samt fri bostad med nödigt bränsle och elektriskt ljus, dock med en strömförbrukning af högst 75 kilowatt om året, äfvensom uniformsbeklädnad.

I de kontanta aflöningsförmånerna för öfvervaktmästaren vilja fullmäktige icke föreslå annan ändring, än att han berättigas att efter fem års tjänst komma i åtnjutande af ett ålderstillägg å 200 kronor, hvarigenom hans sammanlagda kontanta aflöning kunde uppgå till 2,200 kronor. Till jämförelse må påpekas, att den vid riksbanken anställde öfvervaktmästaren och brandmästaren, hvilkens tjänst torde motsvara öfvervaktmästarebefattningen vid Riksdagens hus, kan enligt den nya staten komma till en aflöning af tillsammans 2,500 kronor jämte fria husrum och vedbrand. För beviljande af det ifrågasatta ålderstillägget talar ock den omständigheten att öfvervaktmästaren vid riksdagshuset genom löneregleringen skulle för närvarande få vidkännas någon minskning i sin aflöning i följd af skyldigheten att lämna bidrag till sin pensionering.

Hvad vidare angår den kvantitet elektrisk ström, som öfvervaktmästaren enligt nu gällande bestämmelser äger afgiftsfritt använda för

belysning i sin bostad, har den befunnits vara alltför knappt tilltagen. I och för tjänsten måste öfvervaktmästaren hafva sin bostad upplyst såväl för de besök, han ofta har att mottaga, som ock för fullgörande af honom åliggande skrifgöromål, och det har visat sig att han årligen förbrukat en strömkvantitet af något mer än 200 kilowatt. Hvad af denna förbrukning öfverstigit 75 kilowatt har han måst själf betala. Det synes emellertid vara billigt, att den afgiftsfria elektricitetsförbrukningen för öfvervaktmästaren afpassas närmare efter hans verkliga behof, och vilja fullmäktige i sådant afseende föreslå, att han berättigas att utan ersättning i sin bostad använda en strömkvantitet af högst 200 kilowatt om året.

Öfriga för öfvervaktmästaren nu bestämda aflöningsförmåner anse fullmäktige böra bibehållas oförändrade.

Ytterligare en befattningshafvare vid Riksdagens hus, nämligen den därstädes anställda öfvermaskinisten, synes fullmäktige nu böra uppföras på ordinarie stat. Öfvermaskinistens åligganden äro synnerligen viktiga och omfattande samt kräfva för att kunna utföras på ett tillfredsställande sätt en fullständig kännedom om samtliga anordningar för den vidsträckta byggnadens uppvärmning, ventilation, belysning m. m., en kännedom som först efter längre tids tjänstgöring kan förvärfvas. Tätta ombyten å denna befattning måste därför medföra afsevärda olägenheter, och till förebyggande häraf synes det fullmäktige vara önskligt att befattningens innehafvare erhåller fast anställning med pensionsrätt.

Till sitt biträde har öfvermaskinisten dels en under hela året tjänstgörande förste eldare, dels ock 2 å 4 eldare, som antagas i mån af behof. Till öfvermaskinistens åligganden hör i främsta rummet tillsyn öfver ångpanneanläggningen i riksdagshuset, hvilken omfattar 10 ångpannor med en eldyta af tillsammans 230 kvadratmeter. Jämte det han har att svara för den tillbörliga skötseln af dessa ångpannor, åligger det honom att utöfva tillsyn öfver alla värme- och ventilationsledningar med därtill hörande anordningar. Vidare har han uppsikt öfver de i byggnaden befintliga person- och varuhissarna, 8 till antalet, samt skall vaka öfver vatten- och afloppsledningarna, gasledningarna och den elektriska belysningen. Den för reservbelysning i riksdagshuset anskaffade Dieselmotorn står ock under hans vård. Härjämte må nämnas, att öfvermaskinisten med sina biträden verkställer mindre reparationer å maskinerierna samt utför åtskilliga mekaniska arbeten, såsom tillverkning af nycklar, lagning af lås m. m.

Under de sista åren har öfvermaskinisten, förutom fri bostad med bränsle och elektrisk belysning, åtnjutit arfvode till belopp af samman-

lagdt 2,300 kronor årligen. Fullmäktige föreslå nu, att å stat må för honom uppföras följande kontanta aflöningsförmåner: lön 1,400 kronor, tjänstgöringspenningar 1,000 kronor samt ett ålderstillägg å 200 kronor efter fem års tjänst. Af de föreslagna tjänstgöringspenningarna torde emellertid ett belopp af 300 kronor lämpligen böra utgå såsom ersättning för tillsyn å de elektriska anläggningarna i riksdagshuset samt för upprättande af statistik öfver förbrukningen af elektricitet. Härjämte torde öfvermaskinisten böra i staten tillförsäkras förmånen af fri bostad med nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning af högst 100 kilowatt om året.

Om man tager i betraktande de ganska stora fordringar, som måste ställas på öfvermaskinisten vid riksdagshuset såväl beträffande teknisk utbildning som i fråga om praktisk duglighet, lära de aflöningsförmåner, fullmäktige nu för honom föreslagit, icke kunna anses vara för höga. Till jämförelse vilja fullmäktige påpeka, att maskinisten vid riksbanken, hvarest ångpanneanläggningen samt därmed sammanhängande värmelednings- och luftväxlingsanordningar m. m. emellertid ingalunda äro så omfattande som i riksdagshuset, åtnjuter förutom fri bostad en fast aflöning af sammanlagdt 2,200 kronor med ett ålderstillägg å 300 kronor efter fem års tjänst.

I enlighet med hvad af fullmäktige nu blifvit anfördt beträffande öfvervakningsmästaren och öfvermaskinisten vid Riksdagens hus få fullmäktige föreslå följande:

Aflöningsstat för tjänsteinnehafvare vid Riksdagens hus,
att gälla från och med år 1908.

	Lön Kr.	Tjänstgöringspenningar. Kr.	Summa Kr.	Ålderstillägg
1 öfvervakningsmästare	1,400	600	2,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kronor.
1 öfvermaskinist.....	1,400	1,000	2,400	Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kronor.

- Anm. 1.* Öfvervakningsmästaren åtnjuter fri bostad med nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning af högst 200 kilowatt om året äfvensom uniformsbeklädnad.
- Anm. 2.* Öfvermaskinisten åtnjuter fri bostad med nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning af högst 100 kilowatt om året.
- Anm. 3.* Af de i staten för öfvermaskinisten upptagna tjänstgöringspenningarna utgöra 300 kronor ersättning för tillsyn å de elektriska anläggningarna i riksdagshuset samt för upprättande af statistik öfver förbrukningen af elektricitet.

Tillika hemställa fullmäktige, att i stället för 50 § i nu gällande reglemente må i det nya reglementet införas ett så lydande stadgande:

»Aflöning till öfvervaktmästaren och öfvermaskinisten vid Riksdagens hus utgår enligt af Riksdagen fastställd stat.

Med afseende å tillämpningen af denna stat och villkoren för åtnjutande af däri upptagna aflöningsförmåner äfvensom beträffande nämnda tjänsteinnehafvares antagande, entledigande och pensionering gälla enahanda bestämmelser, som i riksgäldskontorets reglemente äro meddelade i fråga om vaktmästare vid detta verk.»

Fullmäktige hafva förut i denna skrifvelse uttalat sig för bildande af en fond, till hvilken tjänsteinnehafvarnes pensionsafgifter borde ingå. I enlighet med hvad af fullmäktige i berörda sammanhang förordats, få fullmäktige nu hemställa, att i det nya reglementet för riksgäldskontoret måtte, under afdelningen om redovisning af till riksgäldskontoret ingående medel, införas ett stadgande af följande lydelse:

»De tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret, Riksdagens bibliotek och Riksdagens hus åliggande pensionsafgifter ingå till en särskild, under fullmäktiges förvaltning ställd fond, å hvilken tillgodohafvande fullmäktige äga godtskrifva skälig ränta.

Från riksgäldskontoret utgående pensioner bestridas dock fortfarande och tills vidare af anslagsmedel.»

Slutligen hafva fullmäktige funnit skäl hemställa om en mindre ändring i reglementets 118 §. Denna § är för närvarande af följande lydelse:

»Vid inträffad ledighet af tjänst, som bör återbesättas, skall, efter afdrag af hvad för tjänstens bestridande måst utbetalas, den lönebesparing, hvilken uppkommer, intill dess, efter ansökningstidens förlopp, någon i nedan stadgad ordning blifvit förordnad att förrätta samma tjänst, tillfalla änke- och pupillkassan vid riksgäldskontoret; kommande nämnda kassas rätt till dylik lönebesparing att upphöra, så snart fullmakt eller konstitutorial å tjänsten blifvit af fullmäktige utfärdadt.»

Det förefaller fullmäktige knappast finnas giltigt skäl för den nuvarande bestämmelsen, att änke- och pupillkassans rätt till lönebesparing

skall upphöra med den dag, då den ledigblifna tjänsten återbesättes. I regel inbesparas nämligen äfven under någon tid efter nämnda dag den till ifrågavarande tjänst hörande lönen, enär densamma får af den nytillträdande uppbäras först från och med månaden näst efter den, under hvilken han erhållit fullmakt eller konstitutorial å tjänsten. Vid detta förhållande torde enligt fullmäktiges mening änke- och pupillkassans rätt till lönebesparing böra utsträckas att gälla ända till den tid, då den nytillträdande får komma i åtnjutande af lönen. I anledning häraf få fullmäktige föreslå, att omförmälda stadgande i reglementet måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»Vid inträffad ledighet af tjänst, som bör återbesättas, skall, efter afdrag af hvad för tjänstens bestridande måst utbetalas, den lönebesparing, hvilken uppkommer intill dess efter ansökningstidens förlopp tjänsten blifvit i nedan stadgad ordning återbesatt, tillfalla änke- och pupillkassan vid riksgäldskontoret; kommande nämnda kassas rätt till dylik besparing att upphöra, så snart den nytillträdande äger åtnjuta den med tjänsten förenade lönen.»

Det af fullmäktige nu framlagda förslaget till lönereglering för riksgäldskontoret synes utskottet vara i hufvudsakliga delar väl grundadt. Förslaget är i allmänhet, där förhållandena äro jämförliga, afpassadt efter den för riksbanken nästlidet år fastställda aflöningsstaten. Dock företer det en afvikelse därifrån, som utskottet icke kan anse vara lämplig eller af omständigheterna påkallad. Fullmäktige hafva nämligen föreslagit, att den nuvarande kammarskrifvaregraden i riksgäldskontoret, motsvarande riksbankens första tjänstegrad, skulle indragas och att i följd häraf den lägsta ordinarie tjänsten i riksgäldskontoret skulle blifva likställd med andra gradens tjänster i riksbanken. Till denna för riksgäldskontoret föreslagna första tjänstegrad skulle, enligt hvad fullmäktiges framställning innebär, den ene af de nuvarande kammarskrifvarne uppflyttas, hvaremot den andre skulle uppföras på indragningsstat. Då för anställning å riksgäldskontorets räkenskaps- och kassaafdelning icke fordras annan kompetens än aflagd mogenhetsexamen och då i regel personer vid ganska unga år antagas till tjänstgöring därstädes, synes det utskottet icke vara skäl att sätta aflöningen

för den ordinarie befattning, en sådan tjänsteman först kan uppnå, högre än till de belopp, som bestämts för första gradens tjänster i riksbanken, nämligen lön 1,800 kronor, tjänstgöringspenningar 1,000 kronor samt två ålderstillägg å 500 kronor hvarterda efter respektive tre och sex års tjänstgöring. Å andra sidan anser utskottet det ock vara önskvärdt, att de extra ordinarie tjänstemännen icke i allt för lång tid behöfva vänta på erhållande af ordinarie tjänst. Med afseende härå och då göromålen i riksgäldskontoret, på sätt fullmäktige påvisat, under de senare åren ganska betydligt ökats, anser utskottet det icke vara anledning att minska de ordinarie tjänsternas antal, utan vill utskottet föreslå, att de båda kammarskrivare-tjänsterna fortfarande bibehållas och i staten uppföras såsom första gradens tjänster med samma aflöningsförmåner, som, enligt hvad ofvan omförmålt, tillkomma motsvarande tjänster i riksbanken. I följd häraf bör från det af fullmäktige framlagda statförslaget uteslutas den ene af de två där upptagna revisorerne och bokhållarne, hvarjämte i sammanhang med införandet i staten af den nya första tjänstegrad, som utskottet föreslår, benämningen å öfriga tjänstegrader bör undergå häraf föranledd ändring.

I öfrigt har utskottet icke något att erinra mot fullmäktiges förslag till löne reglering för riksgäldskontoret. Vid genomförande af denna löne reglering bör dock enligt utskottets mening icke lämnas obeaktadt, att utöfver den ordinarie aflönningen ett särskildt arfvode utgår till den af riksgäldskontorets tjänstemän, som af fullmäktige på grund af 104 § i det för riksgäldskontoret nu gällande reglementet utses att vara vice värd i Riksdagens hus och i sådan egenskap har viss befattning med inventarierna därstädes m. m. Detta arfvode har under de senare åren af fullmäktige varit bestämdt till 2,100 kronor årligen. Då tjän emännens ordinarie aflöningsförmåner nu regleras och ganska väsentligt förbättras, anser utskottet det vara skäl, att i sammanhang härmed omförmälda arfvode begränsas, och synes detta vara så mycket mer befogadt, som de med ifrågavarande befattning förenade göromålen numera gifvetvis äro mindre omfattande än under de första åren efter Riksdagens inflyttning i sitt nya hus. Med afsende härå har det synts utskottet lämpligen böra bestämmas, att den af riksgäldskontorets tjänstemän, som erhåller uppdrag att vara vice värd i Riksdagens hus, härför äger åtnjuta ett arfvode af högst 1,200 kronor årligen; och torde denna bestämmelse böra intagas såsom en anmärkning till aflöningsstaten.

Beträffande den tid, då den nya aflöningsstaten skulle träda i kraft, hafva fullmäktige föreslagit, att, i enlighet med hvad vid föregående löne-

regleringar för riksgäldskontoret iakttagits, den nya staten måtte få äga tillämpning för tiden från 1908 års början, hvilket syntes fullmäktige vara rättvist och billigt, särskildt med hänsyn därtill, att riksbankens tjänstepersonal med innevarande år kommit i åtnjutande af sina förbättrade lönevillkor. Enligt utskottets mening är det dock oegentligt att gifva aflöningsstaten retroaktiv verkan, och det kunde sättas i fråga, att den samma, i likhet med de nya aflöningsstater, som af innevarande års Riksdag fastställts för åtskilliga af statens verk, skulle träda i kraft först med början af nästa år. Med hänsyn till hvad af fullmäktige anförts och då för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret icke föreslagits något extra lönetillägg eller dyrtidstillägg för innevarande år, anser sig utskottet emellertid hafva skäl tillstyrka, att ifrågavarande aflöningsstat måtte få tillämpning från och med den 1 juli 1908, hvarigenom sålunda tjänsteinnehafvarne vid riksgäldskontoret skulle för innevarande år komma i åtnjutande af någon förbättring i sina lönevillkor.

Då utskottet icke, såsom af fullmäktige förordats, föreslår någon minskning i de ordinarie tjänstemännens antal, torde ock anslaget till arfvoden åt e. o. tjänstemän m. m. kunna bibehållas vid sitt nuvarande belopp 8,000 kronor. Nämda anslagsbelopp bör nämligen enligt utskottets mening vara för ändamålet tillräckligt, om de ordinarie tjänstemännens arbetskraft fullt utnyttjas och sålunda ökad arbetsprodukt af dem erhålles. Den af fullmäktige gjorda framställningen om en förhöjning af ifrågavarande anslag anser sig utskottet därför icke böra upptaga.

Fullmäktiges förslag till aflöningsstater för tjänsteinnehafvare vid Riksdagens bibliotek och vid Riksdagens hus finner sig utskottet hafva skäl biträda endast med den ändring, att tiden för tillämpning af dessa stater, i enlighet med hvad af utskottet förordats i fråga om aflöningsstaten för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret, bestämmes till den 1 juli 1908.

Mot de förslag till ändringar i riksgäldskontorets reglemente, som af fullmäktige i öfrigt föreslagits, har utskottet icke haft något att erinra utan vill tillstyrka, att desamma af Riksdagen godkännas.

På grund af det anförda får utskottet hemställa,

1:o) att Riksdagen må fastställa följande aflöningsstater, nämligen:

a) Aflöningsstat för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret att gälla från och med den 1 juli 1908.

	Lön Kr.	Tjänstgöringspenningar Kr.	Missräkningspenningar Kr.	Summa Kr.	Ålderstillägg
1 sekreterare och ombudsman...	5,000	2,800	—	7,800	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr.
1 kamrerare	5,000	2,500	—	7,500	
1 tredje gradens tjänsteman, förste revisor	3,500	1,500	—	5,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
1 d:o d:o	3,500	1,500	—	5,000	
1 andra gradens tjänsteman, kassör	3,000	1,500	1,000	5,500	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
1 d:o registrator och kanslist ...	3,000	1,500	—	4,500	
1 d:o revisor och bokhållare ...	3,000	1,500	—	4,500	Efter 3 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 6 år med ytterligare 500 kr.
1 första gradens tjänsteman, kamarskrifvare	1,800	1,000	—	2,800	
1 d:o d:o	1,800	1,000	—	2,800	Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kr.
1 förste vaktmästare	1,200	600	—	1,800	
1 vaktmästare	800	600	—	1,400	Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kr. och efter 10 år med ytterligare 200 kr.
2 d:o	1,600	1,200	—	2,800	
Summa	33,200	17,200	1,000	51,400	

Ann. 1. Därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad — hvarmed äro förenade förmanerna af nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning af högst 100 kilowatt om året — skall å hans lön afdragas 400 kronor.

Ann. 2. Den af riksgäldskontorets tjänsteman, som erhåller uppdrag att vara vice värd i Riksdagens hus, äger att härfor åtnjuta ett arvode af högst 1,200 kronor.

b) Aflöningsstat för tjänsteinnehafvare vid Riksdagens bibliotek, att gälla från och med den 1 juli 1908.

	Lön Kr.	Tjänstgöringspenningar Kr.	Summa Kr.	Ålderstillägg
Riksdagens bibliotekarie	4,000	1,600	5,600	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
1 vaktmästare	800	600	1,400	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kr. och efter 10 år med ytterligare 200 kr.
Summa	4,800	2,200	7,000	

Anm. Därest vaktmästaren i sådan egenskap åtnjuter fri bostad — hvarmed äro förenade förmånerna af nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning af högst 100 kilowatt om året — skall å hans lön afdragas 400 kronor.

c) Aflöningsstat för tjänsteinnehafvare vid Riksdagens hus, att gälla från och med den 1 juli 1908.

	Lön Kr.	Tjänstgöringspenningar Kr.	Summa Kr.	Ålderstillägg
1 öfvervaktmästare	1,400	600	2,000	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kr.
1 öfvermaskinist	1,400	1,000	2,400	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kr.
Summa	2,800	1,600	4,400	

Anm. 1. Öfvervaktmästaren åtnjuter fri bostad med nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning af högst 200 kilowatt om året, äfvensom uniformsbeklädnad.

Anm. 2. Öfvermaskinisten åtnjuter fri bostad med nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning af högst 100 kilowatt om året.

Anm. 3. Af de i staten för öfvermaskinisten upptagna tjänstgöringspermingarna utgöra 300 kronor ersättning för tillsyn å de elektriska anläggningarna i riksdagshuset samt för upprättande af statistik öfver förbrukningen af electricitet.

Vidare får utskottet — med förbehåll att vid reglementets slutliga uppställning få ändra paragrafernas nummerordning, där sådant kan erfordras — hemställa,

2:o) att Riksdagen må antaga följande stadganden att införas i det nya reglementet för riksgäldskontoret:

§ 116.

Riksdagen har dels såsom villkor för åtnjutande af de i staten för tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret upptagna aflöningsförmåner, dels ock i öfrigt med afseende å tillämpningen af samma stat meddelat följande bestämmelser:

1:o) Tjänsteinnehafvare skall vara underkastad den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller den jämkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation af detta verk eller eljest kan varda stadgad; och böra de fullmakter och konstitutorial, som för tjänsteinnehafvare utfärdas, innefatta förbehåll om vederbörandes skyldighet att åtaga sig de nya eller förändrade göromål, hvilka kunna dem åläggas.

Fullmakt eller konstitutorial å annan tjänstemannabeställning i riksgäldskontoret än sekreterarens och ombudsmannens samt kamrerarens skall afse icke viss tjänst, utan tjänst i allmänhet inom tjänstegraden, med förbehållen rätt för fullmäktige att anställa innehafvaren å den plats inom graden, där det af behovet fordras eller han finnes företrädesvis passande.

2:o) Tjänsteman skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning inom verket, densamma bestrida mot åtnjutande af de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar eller däremot svarande belopp, dock med afstående af egna tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar.

3:o) Med ordinarie befattning i riksgäldskontoret må icke förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat.

Med ordinarie befattning i riksgäldskontoret må ej heller förenas vare sig uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelsen för verk eller bolag, som är med Kungl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad, eller befattning såsom tjänsteman i sådant verk eller bolag eller annan tjänstebefattning af hvad slag som helst, såframt ej fullmäktige uppå därom gjord framställning och efter pröfning, att ifrågavarande uppdrag eller tjänstebefattning ej må anses inverka hinderligt för tjänstgöringen i riksgäldskontoret, finna uppdraget eller befattningen kunna få tills vidare mottagas och bibehållas.

4:o) Tjänstemännen äga årligen, såvidt sådant utan hinder för göromålens jämna och oafbrutna gång kan ske, hvar i sin ordning åtnjuta semester, sekreteraren och kamreraren hvardera under en och en half månad och de öfriga tjänstemännen enhvar under en månad.

5:o) Där förhöjning i lönen efter viss tids tjänstgöring är enligt stat medgifven, må, ändå att den föreskrifna tiden är tilländalupen, förhöjning ej beviljas förrän tjänsteinnehafvaren under minst fyra femtedelar af samma tid med godt vitsord bestridt sin egen eller på grund af förordnande annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester; och må, då förhöjning i lönen beviljas, den förhöjda lönen åtnjutas från och med månaden näst efter den, under hvilken de för förhöjningen stadgade villkoren blifvit uppfyllda.

Därest tjänsteinnehafvare, som befordrats till tjänst i högre grad, vid den förra befattningen på grund af intjänadt ålderstillägg uppburit lön och tjänstgöringspenningar till högre belopp än honom vid den nya befattningen tillkommer, äger han såsom personligt tillägg till lönen uppbära skillnaden, intill dess aflöningen vid den nya tjänsten genom intjänande af ålderstillägg stigit till det förut innehafda beloppet.

Med afseende å tiden för erhållande af i den nya aflöningstaten för de särskilda tjänsterna stadgade lönetillägg bör vidare iakttagas, att löntagare tillgodoräknas den tid, hvarunder han före nämnda stats trädande i kraft innehaft motsvarande ordinarie tjänst inom verket, äfvensom att förordnande, som oafbrutet fortfarit till dess den tillförordnade befordrats till ordinarie innehafvare af den tjänst, han sålunda bestridt, eller annan af samma grad, må anses lika med ordinarie tjänstetid.

6:o) Tjänstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid, tjänsteinnehafvaren verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester eller vid tjänstledighet för sjukdom varit därtill jämlikt mom. 7:o) här nedan berättigad, men skola för den tid, han eljest varit befriad från tjänstgöring, utgå till den, som uppehållit tjänsten.

Till kassören anslagna missräkningspenningar få af honom uppbäras endast för den tid, han verkligen tjänstgjort i sådan egenskap eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest icke bestridt kassörsgöromålen, utgå till den, som i hans ställe varit förordnad därtill.

För de fall, då tjänsteinnehafvare vid ledighet är berättigad att uppbära de för tjänsten anslagna tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar, äga fullmäktige att anvisa erforderliga medel för att den, som under ledigheten på förordnande bestrider tjänsten, må komma i åtnjutande af ersättning till belopp motsvarande ifrågavarande tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar.

7:o) Blifver tjänsteinnehafvare af sjukdom hindrad att förrätta sin

tjänst, äger han under tjänstledigheten uppbära hela lönen samt dessutom, efter fullmäktiges pröfning, under högst en månad hvarje år de för tjänsten anslagna tjänstgöringspenningar.

8:o) Erhåller tjänsteinnehafvare efter egen ansökan tjänstledighet för svag hälsas vårdande, för enskilda angelägenheter, för tjänstgöring hos Riksdagen eller dess revisorer eller för andra särskilda uppdrag, eller fordras vikariat för tjänsteinnehafvare på den grund, att han i behörig ordning afstänges från tjänstgöring eller eljest är lagligen förhindrad att sköta sin tjänst, kunna fullmäktige besluta, att den tjänstledige skall utöfver tjänstgöringspenningar och misräkningspenningar till sin vikarie afstå så mycket af lönen, som fullmäktige pröfva för tjänstens uppehållande nödigt.

9:o) Fullmäktige må kunna, på därom gjord framställning och efter pröfning af förekommande omständigheter, medgifva vaktmästare ledighet under högst femton dagar hvarje år, med rätt för honom att under tiden uppbära alla med tjänsten förenade aflöningsförmåner. I detta fall liksom ock då vaktmästare erhållit tjänstledighet för sjukdom eller annat laga förfall, eller då vaktmästartjänst är ledig, äga fullmäktige, därest i anledning häraf extra ordinarie vaktmästare förordnas för uppehållande af vaktmästartjänst, att tilldela denne arfvode med sådant belopp, att han såsom godtgörelse för tjänstens uppehållande kommer i åtnjutande af sammanlagdt tre kronor om dagen.

10:o) Fullmäktige äga dels att utöfver stat för biträde vid nattbevakningen i riksgäldskontoret låta utbetala de arfvoden, fullmäktige finna skäligen, dels ock att anvisa nödiga medel för tillhandahållande åt vaktmästare af lämplig uniformsbeklädnad vid tjänstgöring.

11:o) Tjänsteinnehafvare skall såsom bidrag till kostnaden för beredande af pension erlægga pensionsavgift till årligt belopp af nedan angifna procent å den lön, han äger uppbära. Afgiftsprocenten utgör en tiondedels procent för hvarje helt hundratals kronor af högsta lönen för den tjänst han innehar, dock icke i något fall mindre än tre procent. Afgiften erlægges för hvarje månad, för hvilken lön åtnjutes, äfvensom för månad, under hvilken, på grund af tjänstledighet eller i följd af ådömd mistning af tjänsten för viss tid, lönen i dess helhet eller delvis ej uppbäres.

Rätt att återbekomma erlagda pensionsavgifter medgifves allenast vid öfvergång till annan statstjänst, därest med inträdet i denna tjänst är förenad skyldighet att för beredande af pension erlægga retroaktiv avgift, dock ej till högre belopp än det, hvartill retroaktivavgiften uppgår.

§ 62.

Till arfvoden åt extra ordinarie tjänstemän och vaktmästare samt till belöning för extra arbeten äga fullmäktige att använda 8,000 kronor årligen; hvad häraf under årets lopp icke behöft utgifvas får dock icke under ett påföljande år användas för samma ändamål. För öfrigt äga fullmäktige icke att tilldela tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret andra arfvoden än de i aflöningsstaten och detta reglemente särskildt bestämda eller medgifna.

§ 52.

För år 1908 är till fullmäktiges disposition anvisadt ett särskildt arvode af 1,000 kronor, att efter vederbörligen fullgjord redovisningsskyldighet tilldelas den person, som under året haft sig af fullmäktige uppdragen befattningen att emottaga, vårda, utdela och redovisa ej mindre de från trycket utgifna riksdagsprotokoll jämte därtill hörande bihang, än äfven andra tryckta handlingar, som blifvit till riksgäldskontoret aflämnade och finnas i kontorets förvar för att därstädes på föreskrifvet sätt tillhandahållas och utdelas; börande den, som erhåller detta arvode, emot åtnjutande däraf vara skyldig att, då tryckning på allmän bekostnad förekommer af sådana handlingar, som kunna anses tillhöra Riksdagens protokoll eller skola bland riksdagsmännen utdelas, vaka däröfver, att det i sådant afseende erforderliga antal exemplar varder afdraget och till riksgäldskontoret vederbörligen aflämnadt, äfvensom att fullgöra öfriga åligganden, som med nämnda befattning äro förenade.

§ 53.

För komplettering och utvidgning af Riksdagens bibliotek samt därmed förenade utgifter utgår ett årligt anslag af 4,500 kronor; och skola de af 1882 års Riksdag fastställda stadgar för Riksdagens bibliotek, med däri vid 1894 och 1899 års riksdagar vidtagna ändringar samt instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek tjäna till efter rättelse.

Aflöning till Riksdagens bibliotekarie samt vaktmästaren vid biblioteket utgår enligt af Riksdagen fastställd stat.

Bibliotekarien äger, såvidt sådant utan hinder för göromålens jämna och oafbrutna gång kan ske, att åtnjuta semester under en och en half månad årligen å tid, som fullmäktige bestämma.

Utöfver den i staten upptagna aflöningen för vaktmästaren vid biblio-

teket äga fullmäktige tilldela honom ett extra arfvode af 2 kronor 50 öre om dagen under den tid, Riksdagen är samlad.

I öfrigt gälla med afseende å tillämpningen af staten för tjänsteinnehafvare vid Riksdagens bibliotek och villkoren för åtnjutande af däri upptagna aflöningsförmåner liksom ock beträffande dessa tjänsteinnehafvares antagande, entledigande och pensionering enahanda bestämmelser, som i riksgäldskontorets reglemente äro meddelade för tjänsteinnehafvare vid detta verk.

Under riksdag äga fullmäktige att vid biblioteket anställa en amanuens med ett arfvode, som från och med 1908 års riksdag utgår med 10 kronor om dagen.

Fullmäktige äga att under de tider af året, då behof däraf förefinnes, vid biblioteket anställa en extra vaktmästare med åtnjutande under den tid riksdag pågår af enahanda arfvode, som är eller varder bestämdt för vaktmästare hos Riksdagens kamrar, samt å andra tider mot den godtgörelse, som fullmäktige pröfva skälig.

Fullmäktige äga årligen förfoga öfver ett belopp af 1,000 kronor för beredande åt Riksdagens bibliotekarie under de tider, då sådant pröfvas vara erforderligt, af biträde vid katalogisering samt vissa andra i biblioteket förekommande göromål.

§ 50.

Aflöning till öfvervaktmästaren och öfvermaskinisten vid Riksdagens hus utgår enligt af Riksdagen fastställd stat.

Med afseende å tillämpningen af denna stat och villkoren för åtnjutande af däri upptagna aflöningsförmåner äfvensom beträffande nämnda tjänsteinnehafvares antagande, entledigande och pensionering gälla enahanda bestämmelser, som i riksgäldskontorets reglemente äro meddelade i fråga om vaktmästare vid detta verk.

§ 81.

De tjänsteinnehafvare vid riksgäldskontoret, Riksdagens bibliotek och Riksdagens hus åliggande pensionsafgifter ingå till en särskild, under fullmäktiges förvaltning ställd fond, å hvilken tillgodohafvande fullmäktige äga godtskrifva skälig ränta.

Från riksgäldskontoret utgående pensioner bestridas dock fortfarande och tills vidare af anslagsmedel.

§ 118.

Vid inträffad ledighet af tjänst, som bör återbesättas, skall, efter afdrag af hvad för tjänstens bestridande måst utbetalas, den lönebesparing, hvilken uppkommer intill dess efter ansökningstidens förlopp tjänsten blifvit i nedan stadgad ordning återbesatt, tillfalla änke- och pupillkassan vid riksgäldskontoret; kommande nämnda kassas rätt till dylik besparing att upphöra, så snart den nytillträdande äger åtnjuta den med tjänsten förenade lönen.

Stockholm den 25 maj 1908.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.